

Φάρσαλα 30.11.1925

Αγαπητή μου Γεωργία

Καλημέρα

Το γραμματάκι σου μαζί με τη φωτογραφία σου πήρα χθες τ'απόγευμα και η χαρά μου είναι μεγάλη.

Και με το δίκαιό μου να χαίρομαι και να ευγνωμονώ την τύχη μου που μου χάρισε μια τόσο καλή αδελφούλα σαν και σένα.

Λοιπόν σύμφωνοι όταν θα πάρης την άδεια απ'τη μαμαά σου για τον Αύγουστο ειδοποίησέ με κι έφθασα.

Θέλης κουφέτα από μένα; Μ'αφού θα φύγομε για την Αίγυπτο θά'χουμε και γυναίκαι; Θα πάμε πρώτα εκεί αφού κανονισθούμε τότε τη βρίσκομαι και τη νύφη και το γαμβρό. Τώρα για να παντρευθώ εγώ εδώ δεν αξίζει το κόπο που θα κάνω. Αι δικές μας αι γυναίκες είναι χωριάτισσες και δεν μου κάνουν και αν πάρω καμμία απ'εδώ θα υποκύψω στο μοιραίον. Θα μου πης τώρα ότι κι εγώ χωρί'λατης είμαι και Φαρσαλινός. Ναι αλλ'εγώ διάβασα περισσότερα και είδα περισσότερα. Η καρδιά μου έμαθε να αισθάνεται και ζητάει μια άλλη τέτοια την οποία δεν βρίσκει εδώ. Τώρα ζω με μια ελπίδα.

Ψες έπεσα να κοιμηθώ και δεν μπόρεσα έβλεπα στη φαντασία μου τα καράβια, τη θάλασσα με τα γαλανά και ήσυχα νερά, τους κύκνους να πετούν απάνω στο νερό τα δελφίνια να βγένουν μπροστά στο καράβι και πάλι ξύπνησα απ'τη φαντασία και καταλάβανα ότι δεν είμουν στο καράβι στο ξεροκρέββατο μονάχος μου.

Αλήθεια η φωτογραφία δεν σε φέρει τόσο όμορφη όσο είσαι αλλά πάντοτε της στιγμής δεν μπορεί να γίνη καλλίτερη.

Τους χαιρετισμούς μου στη Νεφέλη και περαστικά σου.

Μ'αγάπην

Στέλιος